

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารที่ปรากฏใน
รายการอ้างอิงทั้งหมดความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศโดยอาจารย์คณะ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ในช่วงปี ค.ศ. 1980-1985 จำนวน 327
บทความ โดยกำหนดคัดกุณภาพของวารสาร

1. เพื่อศึกษารายละเอียด ความถี่ อายุ ภาษา แหล่งมา บล็อกหน้าวิชา
ของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในบทวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดย
อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงในบทความ
วิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
กับรายชื่อวารสารที่ห้องสมุด คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลของรัฐ

สรุปผลการวิจัย

1. ปริมาณการอ้างถึงวารสาร

จากการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความวิจัย จำนวน
327 บทความ พบว่ามีปริมาณการอ้างถึงรวมทั้งสิ้น 6,735 ครั้ง เป็นการอ้างถึง
วารสาร 5,752 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.40 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด
จากปริมาณการอ้างถึงวารสาร 5,752 ครั้งดังกล่าว ปรากฏว่าเป็นการอ้างถึง
วารสารที่มีรายละเอียดทางบริษัทไม่สมบูรณ์จำนวน 16 ครั้ง แต่สามารถ
หารายละเอียดได้จากคู่มืออ้างอิงต่างๆ และตัวเล่มจริงในห้องสมุด ดังนั้น จึง
ใช้การอ้างถึงวารสารในการวิเคราะห์ได้ครบถ้วนทุกรายการ

2. รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 770 ชื่อ จำแนกเป็นวารสารภาษาอังกฤษ 708 ชื่อ วารสารภาษาไทย 3 ชื่อ และวารสารภาษาต่างประเทศอื่น ๆ 59 ชื่อ ได้แก่ วารสารภาษาเยอรมัน 29 ชื่อ วารสารภาษาฝรั่งเศส 21 ชื่อ วารสารภาษาญี่ปุ่น 4 ชื่อ วารสารภาษาอิตาเลียน 2 ชื่อ วารสารภาษาสวีเดน 2 ชื่อ และวารสารภาษาสเปน 1 ชื่อ วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ Journal of Biological Chemistry มีปริมาณการอ้างถึง 195 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.39 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมดรองลงมาได้แก่ Tetrahedron Letters, Biochimica et Biophysica Acta และ Nature ได้รับการอ้างถึง 154, 109 และ 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.68, 1.89 และ 1.88 ตามลำดับ วารสารทั้ง 4 รายการนี้เป็นวารสารภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

สำหรับวารสารภาษาไทย ที่ได้รับการอ้างถึง 3 ชื่อ ได้แก่ วารสารโรคติดต่อ วารสารของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และ วารสารสมาคมประรสาสิศวิทยาและอายุรศาสตร์เวชร้อนแห่งประเทศไทย ได้รับการอ้างถึง 2, 1 และ 1 ครั้ง ตามลำดับ วารสารภาษาฝรั่งเศส ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด คือ Journal de Physique และ Comptes Rendus de l'Academie des Sciences Paris ได้รับการอ้างถึง 12 และ 11 ครั้ง ตามลำดับ สำหรับวารสารภาษาเยอรมัน ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด คือ Zeitschrift fuer Physik และ Zeitschrift fuer Tropenmedizin und Parasitologie ได้รับการอ้างถึง 9 และ 8 ครั้งตามลำดับ

3. อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

วารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด มีอายุอยู่ในช่วง 0-5 ปี คือ มีปริมาณการอ้างถึง 1,888 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.82 ของวารสารที่ได้รับ การอ้างถึงทั้งหมด รองลงมาได้แก่ วารสารที่มีอายุอยู่ในช่วง 6-10 ปี และ 11-15 ปี ซึ่งได้รับการอ้างถึง 1,654 และ 1,070 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.76 และ 18.60 ตามลำดับ เมื่อจำแนกปริมาณการอ้างถึงวารสารตามปีที่ พิมพ์บนความวิจัย ปรากฏว่า บทความวิจัยที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 1981 และ 1982 มีปริมาณการอ้างถึงวารสารในช่วง 6-10 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.52 และ 28.54 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ วารสารที่มีอายุอยู่ในช่วง 0-5 ปี และ 11-15 ปี ส่วนบทความวิจัยที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 1980 และ 1983-1985 นั้น มี ปริมาณการอ้างถึงวารสารในช่วงอายุ 0-5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.18, 31.94, 38.88 และ 33.92 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 6-10 ปี และ 11-15 ปี

นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการอ้างถึงวารสารใหม่ที่ยังไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ร่วมกับที่เขียนบนความวิจัยรวม 5 ครั้ง โดยมีการอ้างถึงในบทความวิจัยปี ค.ศ. 1983-1985 จำนวน 1, 2 และ 2 ครั้ง ตามลำดับ

4. ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมี 8 ภาษาคือ ภาษาอังกฤษ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาเลียน ภาษาไทย และภาษาสเปน โดยที่บหความวารสารภาษาอังกฤษ ได้รับการอ้างถึง มากที่สุดถึง 5,595 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.27 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ภาษาเยอรมัน และภาษาฝรั่งเศส ได้รับการอ้างถึง 75 และ

62 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.30 และ 1.08 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนชื่อของวารสารที่ได้รับการอ้างถึงแล้ว พบว่า วารสารภาษาอังกฤษจำนวน 708 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึง 5,595 ครั้ง วารสารภาษาเยอรมันจำนวน 29 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึง 75 ครั้ง และวารสารภาษาฝรั่งเศสจำนวน 21 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึง 62 ครั้ง

เมื่อพิจารณาปริมาณการอ้างถึงวารสาร ตามภาษาและกลุ่มอายุ ปรากฏว่า วารสารเกือบทุกภาษา ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในช่วงอายุ 0-5 ปี ยกเว้นวารสารภาษาเยอรมัน และอิตาเลียน ที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในช่วงอายุ 11-15 ปี และ 30 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

5. ขอบเขตเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

ผลจากการวิเคราะห์ขอบเขตเนื้อหาวิชาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง พบว่า ขอบเขตเนื้อหาวิชาชีวเคมี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด จำนวน 771 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.40 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด รองลงมาได้แก่ ขอบเขตเนื้อหาวิชาทางแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ชีววิทยา เคมีอินทรีย์ เคมี และฟิสิกส์ คิดเป็นร้อยละ 8.80, 8.05, 7.00, 6.26, 5.84 และ 5.49 ตามลำดับ ขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึงน้อยที่สุด คือ ผลึกศาสตร์ ซึ่งได้รับการอ้างถึงเพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.02

เมื่อวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตเนื้อหาวิชา และ กลุ่มอายุของวารสาร พบว่า วารสารในช่วงอายุ 0-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในขอบเขตเนื้อหาวิชาต่าง ๆ 25 สาขาวิชา โดยขอบเขตเนื้อหาวิชา เกี่ยวกับเคมีอินทรีย์ วิทยาที่กล่าวถ้าด้วยส่วนประกอบและโรคของเพศชาย เช่น การสืบพันธุ์ และประสาทรริวิทยา อ้างถึงวารสารในช่วงอายุ 0-5 ปี เกิน

ร้อยละ 50 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด รองลงมาได้แก่ วารสารในช่วงอายุ 6-10 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดใน 20 สาขาวิชา โดยขอบเขตเนื้อหาวิชา เกี่ยวกับพิชวิทยา ภาษาเจริญพันธุ์ ชีววิทยาของโนเลกุล เคมีของเซลล์ และ เนื้อเยื่อ และเคมีระบบประสาท อ้างถึงเกินร้อยละ 50 ของปริมาณการอ้างถึง ทั้งหมด ส่วนวารสารในขอบเขตเนื้อหาวิชาอื่น ๆ อีก 9 สาขาวิชา มีการอ้างถึง วารสารในช่วงอายุต่าง ๆ กัน ตั้งแต่ 11-15 ปี ถึง 30 ปีขึ้นไป

เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขอบเขตเนื้อหาวิชา และภาษา ของวารสาร พบร้า วารสารภาษาอังกฤษได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในทุกขอบเขต เนื้อหาวิชา โดยมีปริมาณการอ้างถึงตั้งแต่ร้อยละ 75 ขึ้นไป ยกเว้นขอบเขต เนื้อหาวิชาประสาทรีวิทยา ที่อ้างถึงวารสารภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียวเป็น จำนวน 3 บทความ คิดเป็นร้อยละ 100 ขอบเขตเนื้อหาวิชาที่อ้างถึงวารสาร ภาษาอังกฤษเพียงภาษาเดียว มีจำนวน 25 สาขาวิชา ส่วนขอบเขตเนื้อหาวิชา ชีวเคมี แพทยศาสตร์ ชีววิทยา และเคมีนี้ อ้างถึงวารสารภาษาต่าง ๆ แทนทุก ภาษา

6. เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อที่มีอยู่ใน ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

เมื่อเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงทั้งหมดกับ รายชื่อวารสารที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปรากฏว่า ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มีวารสารที่ได้รับการอ้างถึง 227 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 29.48 ของจำนวนวารสารที่ได้รับการอ้างถึงทั้งหมด (จำนวน 770 ชื่อ) เมื่อ พิจารณาเปรียบเทียบกับรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากจำนวน 52 ชื่อ แรก ซึ่งได้รับการอ้างถึงร้อยละ 50.14 ของปริมาณการอ้างถึงวารสารทั้งหมด ปรากฏ ว่าห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์มีวารสารตั้งกล่าวถึง 42 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 43.69 ของปริมาณการอ้างถึงวารสารทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ 80.77 ของวารสารที่

ได้รับการอ้างถึงมากจำนวน 52 ชื่อแรก และเมื่อเปรียบเทียบกับรายชื่อที่ได้รับการอ้างถึงชื่อที่ 53-160 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.73 ของปริมาณการอ้างถึงราษฎรทั้งหมด ปรากฏว่า ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มีราษฎรตั้งกล่าว 61 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 15.23 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด และคิดเป็นร้อยละ 56.48 ของจำนวนราษฎรจำนวน 108 ชื่อ

เมื่อพิจารณาเรื่องราษฎรที่ได้รับการอ้างถึงและมีอยู่ในห้องสมุด (227 ชื่อ) พนบว่าเป็นเรื่องราษฎรที่ห้องสมุดออกันจำนวน 212 ชื่อ และราษฎรที่ห้องสมุดได้รับเป็นอภินันทนาการ จำนวน 15 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 93.39 และ 6.61 ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงรายชื่อราษฎรที่ห้องสมุดออกันย้อนหลังถึงปี พ.ศ. 2528 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของบทความวิจัยที่ใช้เป็นประชากร ห้องสมุดมีราษฎรที่ได้รับการอ้างถึง 47 ชื่อ จากจำนวน 52 ชื่อแรก และราษฎรที่ได้รับการอ้างถึง 108 ชื่อถัดมา ห้องสมุดมีราษฎรที่ได้รับการอ้างถึง จำนวนทั้งสิ้น 75 ชื่อ

อภิปรายผล

1. ปริมาณการอ้างถึงราษฎร

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการอ้างถึงราษฎรในบทความวิจัย จำนวน 327 บทความ พนบว่ามีปริมาณการอ้างถึงรวมทั้งสิ้น 6,735 ครั้ง เป็นการอ้างถึงราษฎร 5,752 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.40 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าราษฎรเป็นสิ่งพื้นที่มีความสำคัญและจำเป็นยิ่งในการผลิตผลงานทางด้านวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในงานวิจัยซึ่งจำเป็นต้องใช้ราษฎรประกอบการศึกษาค้นคว้า เพื่อตัดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ

การเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ ในค้านการค้นคว้าทดลอง ปัญหาต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเหล่านั้น รวมทั้งวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะวารีสารย่อเมย แพร์ไตรามาร์กและทันสมัยกว่าการพิมพ์ในรูปของหนังสือ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มนักวิชาการที่ตั้งหัวเรื่อง “การวิจัยทางเคมีชีวภาพ” ซึ่งพบว่าสารสารเป็นเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และงานวิจัยของอาจารย์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลักษณะนั้น และแทรกต่างจากงานวิจัยในกลุ่มนิยมศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ของอาจารย์ ชื่นวัฒนา พราภรณ์ โพธิ์แก้ว และพราภรณ์ เลาลักษณ์เลิศ ซึ่งพบว่าผู้เรียนเรียงวิทยานิพนธ์ และผู้เขียนบทความอ้างถึงถึงเอกสารประมาณ 70% ที่เป็นเอกสารที่ได้รับการอ้างถึงมากกว่า

2. รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

จากผลการวิเคราะห์รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึง พบว่าวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด คือ Journal of Biological Chemistry รองลงมาได้แก่ Tetrahedron Letters, Biochimica et Biophysica Acta และ Nature วารสารทั้ง 4 รายการนี้ได้รับการคัดเลือกจากสถาบันสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ (Institute for Scientific Information) นำมาจัดทำครรชนิการอ้างถึงใน Science Citation Index ซึ่งแสดงว่าเป็นวารสารที่ได้มาตรฐานและมีคุณค่าทางวิชาการ

สำหรับ Journal of Biological Chemistry และ Biochimica et Biophysica Acta นั้น เป็นวารสารสำคัญที่มีขอบเขตเนื้อหาวิชาทางชีวเคมี ซึ่งนอกจากจะได้รับการอ้างถึงมากในบทความวิจัยของอาจารย์ ภาควิชาชีวเคมี ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด (91 บทความ) แล้ว ยังได้รับการอ้างถึงในบทความวิจัยของอาจารย์ภาควิชาเคมี วิทยาศาสตร์ จุลชีววิทยา ชีววิทยาและพุกประสงค์ เกสชีววิทยา และสรีรวิทยาอีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากบทความวิจัยที่ลงตัวพิมพ์ในวารสารทั้ง 2 ชื่อคั้งกล่าว เป็นบทความทางค้านชีวเคมีที่มีเนื้อหารอบคลุมถึงงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์สาขาอื่นๆ หลายสาขาวิชา และยังสามารถนำไปใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในงานวิจัยเหล่านี้ได้อีกด้วย

ส่วน Tetrahedron Letters ซึ่งได้รับการอ้างถึงมากเป็นอันดับที่ 2 รองจาก Journal of Biological Chemistry นั้น เป็นวารสารทางเคมีที่ได้รับการอ้างถึงมากในบทความวิจัยของอาจารย์ภาควิชาเคมี ซึ่งมีจำนวนบทความวิจัยสูงเป็นอันดับ 2 (61 บทความ) รองจากจำนวนบทความวิจัยของภาควิชาชีวเคมี ส่วน Nature นั้น เป็นวารสารที่มีเนื้อหาครอบคลุมสาขาต่าง ๆ ทางวิทยาศาสตร์อย่างกว้างขวางทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และวิทยาศาสตร์กายภาพ จึงทำให้วารสารชื่อนี้ได้รับการอ้างถึงสูงในบทความวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์เกือบทุกภาควิชา

วารสารที่ 4 รายการตั้งกล่าวnoonอกจากจะได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในบทความวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลแล้วยังได้รับการอ้างถึงมากใน Science Citation Index อีกด้วย กล่าวคือในส่วนของเล่ม Journal Citation Reports ปี ค.ศ. 1985 พบว่า Journal of Biological Chemistry ได้รับการอ้างถึงเป็นอันดับ 1 จำนวน 152,788 ครั้ง Nature ได้รับการอ้างถึงเป็นอันดับที่ 2 จำนวน 137,404 ครั้ง Biochimica et Biophysica Acta ได้รับการอ้างถึงเป็นอันดับที่ 8 จำนวน 70,887 ครั้งและ Tetrahedron Letters ได้รับการอ้างถึงเป็นอันดับที่ 36 จำนวน 28,475 ครั้ง

3. อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

จากการวิเคราะห์อายุของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง พบว่าวารสารที่มีอายุอยู่ในช่วง 0-5 ปี ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.82 ของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง รองลงมาคือ วารสารที่มีอายุในช่วง 6-10 ปี และ 11-15 ปี ซึ่งได้รับการอ้างถึง คิดเป็นร้อยละ 28.76 และ 18.60 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ภาระวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ทุกสาขาที่ได้รับการอ้างถึงวารสารใหม่ ๆ เพื่อประกอบการค้นคว้าวิจัยมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยตั้งกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยในประเทศไทย ที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์การอ้างถึงทั้งหมด

เมื่อจ่าแนกปริมาณการอ้างถึงวารสาร ตามปีที่พิมพ์บนหัวข้อความวิจัย ปรากฏว่า บทความวิจัยที่พิมพ์ในปี ค.ศ. 1981 และ 1982 อ้างถึงวารสารที่มี อายุในช่วง 6-10 ปี มากกว่าวารสารที่มีอายุในช่วง 0-5 ปีเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้ อาจเนื่องจากในช่วงปีดังกล่าวมีบทความปริหันท์ที่มีลักษณะ เป็นบทความวิจัยรามอยู่ หลายบทความ ซึ่งบทความปริหันท์เหล่านี้ จะเป็นต้องใช้วารสารฉบับย้อนหลังในการศึกษา ค้นคว้า เพื่อให้ทราบข้อมูลและที่มาของงานวิจัยบางเรื่อง และนำมา ส្តำபුල วิเคราะห์ วิจารณ์ และเปรียบเทียบกันเพื่อให้เกิดความกระจ่างในเรื่อง นั้นมากขึ้น

4. ภาษาของวารสารที่ได้รับการอ้างถึง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า อาจารย์ผู้เขียนบทความวิจัยใช้ วารสารภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยที่บความวารสารภาษาอังกฤษได้รับการ อ้างถึง 5,595 ครั้ง ติดเป็นร้อยละ 97.27 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด บทความวารสารภาษาอังกฤษดังกล่าวปรากฏในวารสารจำนวน 708 ชื่อ ภาษา อื่น ๆ ที่ได้รับการอ้างถึงของลงมาคือ ภาษาเยอรมัน ภาษาฝรั่งเศส ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ ภาษาอิตาเลียน ภาษาไทย และภาษาสเปน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว วัฒนา เศษพรา และ กนลรัตน์ ตั้พท์เกยูร ซึ่งเป็นงานวิจัยในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ พบร่วมกับสังคมการอ้างถึงเอกสารภาษาอังกฤษสูงมากถึงร้อยละ 90 ขึ้นไป

อาจกล่าวได้ว่างงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในแต่ละ สาขาวิชาจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้า และติดตามความก้าวหน้าของงานวิจัยในสาขาวิชาหนึ่งๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งความก้าวหน้าดังกล่าวส่วนใหญ่แล้วต้องติดตามจาก วารสารระดับนานาชาติที่ได้มาตรฐานของต่างประเทศ ซึ่งตีพิมพ์ผลงานวิจัยของ นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกที่ได้รับการกลั่นกรองจากคณะกรรมการเป็นอย่างดีแล้ว

ได้รับการยอมรับว่ามีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้อ้างอิงในงานวิจัยต่างๆ ได้ แม้ว่าประเทศไทยจะมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้ง เที่ยมกับประเทศ泰 แต่การสารในสาขาวิชาต่างๆ ที่มีการวิจัย หรือ ราชการเฉพาะวิชาชั้นนี้การจัดพิมพ์จำนวนน้อยมาก ไม่พอเพียงและคงกับความต้องการของผู้ใช้ ทั้งการสารบางชื่อยังไม่มีมาตรฐานเพียงพอที่นักวิทยาศาสตร์ ชาวไทยที่มีผลงานวิจัยเฉพาะสาขาวิชาอยู่ในระดับมาตรฐานจะส่งผลงานไปตีพิมพ์ เพียงแค่ นอกจากนี้การสารภาษาไทยยังไม่สามารถเผยแพร่ไปทั่วโลก เช่นเดียวกับการสารระดับนานาชาติได้ ดังนั้นงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของไทย จึงยังต้องพึ่งการสารของต่างประเทศเป็นหลัก

เมื่อพิจารณาปัจจุบันการอ้างถึงการสารตามภาษา และกลุ่มอายุ ปรากฏว่า การสารเกือบทุกภาษาได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในช่วงอายุ 0-5 ปี ยกเว้นภาษาเยอรมันและอิตาเลียนที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดในช่วงอายุ 11-15 ปี และ 30 ปีขึ้นไป ทั้งนี้เนื่องจากงานวิจัยบางเรื่อง จำเป็นต้องใช้ข้อมูลใน ราชการกว่า ที่ไม่สามารถค้นได้จากการสารภาษาอังกฤษ แต่เมื่อยุ่นในราชการ ภาษาเยอรมันและภาษาอิตาเลียน

5. ขอบเขตเนื้อหาวิชาของวิชาที่ได้รับการอ้างถึง

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าขอบเขตเนื้อหาวิชาของวิชาที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุดคือ ขอบเขตเนื้อหาวิชาชีวเคมี ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนบทความวิจัยของอาจารย์ภาควิชาชีวเคมีที่มีจำนวนมากที่สุด และรายชื่อวิชาที่ได้รับการอ้างถึงมากที่สุด 4 ชื่อแรก (อันดับที่ 1 และ 3) นอกจากนี้ผลงานวิจัยทางชีวเคมียังเป็นพื้นฐานของงานวิจัยสาขาอื่น ๆ ทางวิทยาศาสตร์การแพทย์อีกด้วยสาขาวิชา ดังนั้นวิชาที่มีขอบเขตเนื้อหาวิชาทางชีวเคมี จึงให้รับการอ้างถึงมากทั้งในบทความวิจัยของอาจารย์ในภาควิชาชีวเคมีและภาควิชาอื่นที่มีผล งานวิจัยเกี่ยวเนื่องกัน

สำหรับขอบเขตเนื้อหาวิชาที่ได้รับการอ้างถึงมากของลงมา คือ ขอบเขตเนื้อหาวิชาทางแพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และชีววิทยานั้น ก็สอดคล้องกับจำนวนและความวิจัยของอาจารย์ภาควิชาต่าง ๆ ที่มีผลงานวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้แก่ งานวิจัยของภาควิชาพยาธิชีววิทยา ภาควิชาสรีรวิทยา ภาควิชาชีววิทยาและพุกงศาสตร์ ซึ่งจำเป็นต้องใช้วารสารทั้งด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์การแพทย์ในงานวิจัยเหล่านี้

6. เปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อวารสารที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

จากผลของการเปรียบเทียบรายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงกับรายชื่อวารสารที่มีอยู่ในห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล แสดงให้เห็นว่า ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มีวารสารจำนวนมากที่สอดคล้องกับการใช้งาน อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ดังจะเห็นได้จา>vารสาร 52 ชื่อแรกที่มีปริมาณการอ้างถึงคิดเป็นร้อยละ 50.14 นั้น ห้องสมุดมีวารสารตั้งกล่าวถึง 42 ชื่อ คิดเป็นร้อยละ 43.69 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด และเมื่อรวมถึงวารสาร 160 ชื่อแรกที่ได้รับการอ้างถึง ซึ่งมีปริมาณการอ้างถึงคิดเป็นร้อยละ 75.87 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด ห้องสมุดมีวารสารตั้งกล่าว 103 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึงคิดเป็นร้อยละ 58.92 ของปริมาณการอ้างถึงทั้งหมด

ในจำนวนวารสาร 103 ชื่อ ที่มีในห้องสมุดนี้ พบว่าในจำนวน 42 ชื่อแรก มีวารสารที่ห้องสมุดได้รับเป็นอภินันทราการ 3 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึง 42, 36, และ 28 ครั้งตามลำดับ และวารสารเหล่านี้ได้รับการอ้างถึงในประเทศไทยเนื้อหาหลักต่าง ๆ ของบทความวิจัยมากกว่า 3 สาขาวิชาขึ้นไป และในจำนวน 61 ชื่อต่อมา มีวารสารที่ได้รับเป็นอภินันทราการ 3 ชื่อ มีปริมาณการอ้างถึง 16, 16 และ 15 ครั้งตามลำดับ ได้รับการอ้างถึงในประเทศไทยเนื้อหาหลักต่าง ๆ ของบทความวิจัยเข่นเดียวกัน 3 ชื่อแรก ดังนั้น วารสารทั้ง 6 ชื่อ ตั้งกล่าวจึงควรถือเป็นหน้าที่ห้องสมุดจะต้องศึกษาเล่มให้ได้รับอย่างสม่ำเสมอ

สำหรับวารสารที่ห้องสมุดครับไปเมื่อปี พ.ศ. 2528 จำนวน 19 ชื่อ ในจำนวน 160 ชื่อแรกนั้น วารสารซึ่งมีปริมาณภาพการอ้างถึงสูง (มีปริมาณภาพการอ้างถึง 67 ครั้ง) ควรนำมาพิจารณาเพื่อตัดสินใจบอกรับอีกครั้งหนึ่ง โดยอาจขอความร่วมมือกับภาควิชาต่าง ๆ ดังเข่นที่เคยปฏิบัติมาทุกปี

วารสารซึ่งมีปริมาณภาพการอ้างถึงน้อยคือมีปริมาณภาพการอ้างถึงเพียง 1-2 ครั้ง ควรตัดตามผลต่อไปด้วยวิธีการอื่นๆ ว่ามีการใช้มากน้อยเพียงใด เช่น สำรวจจากสถิติการยืมและการใช้ภายในห้องสมุด หากปรากฏว่ามีจำนวนการใช้น้อยเช่นเดียวกับปริมาณภาพการอ้างถึงทั่วเคราะห์ได้ ควรคงครับบ่าวารสารเหล่านั้น เพื่อนำงบประมาณที่เคยใช้บอกรับวารสารนั้น มาพิจารณาบอกรับวารสารที่มีปริมาณภาพการอ้างถึงมาก แต่ห้องสมุดไม่เคยบอกรับ หรือคงรับไป

สำหรับวารสารทางแพทย์ที่มีปริมาณภาพการอ้างถึงมากนั้น ปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นวารสารที่ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดีบอกรับ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงานห้องสมุดร่วมแล้วก็ตาม แต่ยังมีอยู่บ่อยในการให้บริการด้านต่าง ๆ ร่วมกันอยู่ ดังนั้น จึงถือสมอนว่า วารสารทางแพทย์เหล่านี้มีบริการแก่ผู้ใช้ในคณะวิทยาศาสตร์ด้วย

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับ ไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานวารสาร ของบรรณาธิการห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงขอเสนอแนวทางการดำเนินงานวารสารดังนี้

1. รายชื่อวารสารที่ได้รับการอ้างถึงมากควรนำมายังมาพิจารณาความคู่กับ การพิจารณางบประมาณวารสาร ในการพิจารณาบอกรับซึ่งที่ได้รับการอ้างถึงมาก แต่ห้องสมุดไม่ได้บอกรับ และคงรับซึ่งมีปริมาณภาพการอ้างถึงน้อยและมีปริมาณภาพการ

ใช้น้อยเพื่อนำงบประมาณส่วนนั้นมาใช้เป็นค่าเบิกภาระสารที่มีปริมาณการอ้างถึงมาก และมีปริมาณการใช้สูง นอกจากนี้ภารสารข้อที่ได้รับเป็นอภินันทนาการและมีปริมาณการอ้างถึงมาก ควรติดตามเล่มอย่างสม่ำเสมอ

2. จากผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาระของภารสารที่ได้รับการอ้างถึงแสดงให้เห็นว่า นอกจากจะมีการใช้ภารสารภาษาอังกฤษมากที่สุดแล้ว ภารสารภาษาต่างประเทศอีก ๑ ก็จะเป็นต้องใช้ด้วยเข่นกัน และในปัจจุบันได้มีการแปลภารสารภาษาต่างประเทศอีก มาเป็นภาษาอังกฤษเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก เข่นแปลจากภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาอังกฤษ ห้องสมุดจึงควรพิจารณาออกภารสารแปลเหล่านี้เพิ่มขึ้น เพื่อให้มีภารสาร ที่มีคุณค่าต่องานวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ เพียงพอ กับความต้องการของผู้ใช้ในสาขาวิชานั้น ๆ

3. จากการศึกษาเกี่ยวกับอายุของภารสารที่ได้รับการอ้างถึงทำให้ทราบว่า ภารสารในช่วงอายุ ๑๖ ปีขึ้นไปมีการใช้น้อย อาจพิจารณาจัดหน้าสภานี้จัดเก็บภารสารเก่าและได้รับการอ้างถึงน้อยเหล่านี้ในลักษณะของขั้นปีก เพื่อให้มีสภานี้จัดเก็บภารสารที่ได้รับใหม่อย่างเพียงพอหรืออาจพิจารณาจัดเก็บในลักษณะของขั้นเหล็กชนิดมีร่างเหลือน เพื่อประยุกต์เนื้อที่ในห้องสมุด นอกจากนี้ยังอาจพิจารณาภารสารข้อที่ได้รับการอ้างถึงมากแต่เป็นฉบับย้อนหลังที่มีอายุ ๑๖ ปีขึ้นไป นำมาถ่ายทำวัสดุย่อส่วนต่อไป

4. การพิจารณาเย็บเล่มภารสาร ควรพิจารณาโดยคำนึงถึงงบประมาณค่าเย็บเล่มภารสารที่ห้องสมุดได้รับ กับรายชื่อภารสารที่ได้รับการอ้างถึงมาก โดยจัดลำดับความสำคัญของข้อที่ได้รับการอ้างถึงและข้อที่มีปริมาณการใช้มาก หากงบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ อาจพิจารณาไม่เย็บเล่มภารสารที่มีปริมาณการอ้างถึงน้อยและมีการใช้น้อย นอกจากนี้ควรพิจารณาความคู่ไปกับอัตราค่าเบิกภารสาร แต่ละรายการด้วย ภารสารที่มีราคาสูง มีปริมาณการอ้างถึงและการใช้สูง ควรคูณและการส่งเย็บเล่มอย่างสม่ำเสมอ การรับเล่มคืนจากวันเย็บเล่มควรได้รับคืนโดยเร็ว และนำเล่มออกให้บริการอย่างรวดเร็ว

5. จากผลการวิจัยครั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ห้องสมุดคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้พยายามจัดหารายสารให้สอดคล้องกับสภาพการใช้ของผู้ใช้ ซึ่งรายสารต่างๆ ที่ห้องสมุดออกรับนั้นครอบคลุมทุกสาขาวิชาที่มีการทำวิจัย แต่ยังมีบางสาขาวิชาที่มีรายสารจำนวนน้อย ซึ่งห้องสมุดได้ให้บริการโดยการยืม返หัวง ห้องสมุด จัดหาและร่วมจัดทำรวมรายชื่อรายสารในประเทศไทย นอกจากนี้ยังจัดหารายชื่อรายสารของต่างประเทศที่หันสมัย เพื่อประโยชน์ในการขอสำเนาบทความรายสารจากต่างประเทศอีกด้วย ดังนั้นการให้บริการในด้านนี้ จึงควรดำเนินการให้รวดเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์การอ้างถึงรายสารในบทความวิจัยที่เขียนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างปี ค.ศ. 1980-1985 โดยรายรำมจาก Science Citation Index บทความวิจัยเหล่านี้ ตีพิมพ์ในรายสารที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีคุณค่า และได้นำมาฐานจากสถาบันสารนักเทศหางวิทยาศาสตร์ (Institute for Scientific Information) ดังนั้นจึงมีบทความวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งตีพิมพ์ในรายสารที่ Science Citation Index ไม่ได้นำมาจัดทำครั้นนี้ จึงมิได้นำมาใช้เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ความมีการวิเคราะห์การอ้างถึงรายสารในบทความวิจัยส่วนนี้ เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับ มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ ความมีการวิเคราะห์การอ้างถึงรายสารในบทความทั่วไป และบทความรายสารภาษาไทย ที่เขียนโดยอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อหาข้อสรุปรวมเกี่ยวกับการใช้รายสารประกอบการศึกษาค้นคว้า และวิจัย ของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

2. ทำการทำการวิเคราะห์การอ้างถึงวารสารในบทความวิจัยต่อจาก การวิจัยครั้งนี้เป็นรายๆๆๆ ทุกช่วงเวลา 3 ปี เพื่อให้ทราบแนวโน้มของการวิจัยที่ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเมื่อมีสาขาวิชาใหม่ๆ เกิดขึ้น หรือภาควิชาที่มีผลงาน วิจัยจำนวนน้อย อาจมีปริมาณเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาต่อไป ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้มา ปรับปรุงการค่าเนินงานวารสารให้สอดคล้องกับสภาพการใช้งานผู้ใช้

3. ศึกษาการใช้วารสารในวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญา ใน และปริญญาเอกทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์การอ้างถึง เพื่อ เปรียบเทียบกับการใช้วารสารของอาจารย์ว่าแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันอย่างไร

4. ศึกษาการใช้วารสารในงานวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีการอื่น เช่น ศึกษาการใช้โดยสำรวจจากสถิติการอ่านวารสารและการ ใช้ภายในห้องสมุด ศึกษาผู้ใช้โดยการศึกษาจากการสัมภาษณ์ การส่งแบบสอบถาม และสังเกตพฤติกรรมการใช้ เพื่อนำผลที่ได้รับมาเปรียบเทียบกับผลที่ได้จากการ วิเคราะห์การอ้างถึง

5. ทำการทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบการอ้างถึงวารสารในบทความ วิจัยของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กับอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยใช้แหล่งข้อมูลจาก Science Citation Index เพื่อนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบความคล้ายคลึงหรือความแตกต่าง พร้อมทั้งนำเสนอสรุปรวมเกี่ยวกับการใช้วารสารในการเขียนบทความวิจัย ของนัก วิทยาศาสตร์ชาวไทย